

Festivalul de la Paris

...Așadar, iată că pentru a treia oară carul lui Thespis a poposit în capitala Franței. Festivalul de artă dramatică de la Paris prilejuiește, ca și în anii precedenți, o amplă demonstrație a celor mai diverse forțe și concepții artistice, a celor mai variate tradiții și culturi teatrale. Pentru câteva săptămîni, Teatrul „Sarah Bernhardt” găzduiește formații teatrale sosite din toate colțurile lumii.

Din R.P.R. și Suedia, din U.R.S.S. și țările Americii Latine, din S.U.A. și Israel, popoarele lumii și-au trimis solii artei lor scenice, tinzînd să transforme această însemnată întîlnire artistică într-un festival al popoarelor, dornice să proclame de pe scenă mesajul lor de pace și prietenie. Multe din spectacolele incluse în programul festivalului sînt prin ele însele o expresie a năzuinței popoarelor de a găsi — prin mijlocirea artei — drumurile către învingerea obstacolelor ridicate fără voia lor în calea cunoașterii și apropierii reciproce.

Ce alte semnificații mai pline de înțelesuri poate căpăta inițiativa Teatrului „Schiller” din Berlinul occidental de a prezenta la Paris o dramatizare după *Război și pace*, aceea a Teatrului de dramă din Stockholm de a prezenta *Unchiul Vanea*, sau aceea a ansamblului „Theatre Workshop” de a oferi publicului parizian câteva spectacole cu *Aventurile soldatului Svejk*, a scriitorului ceh Hasek?

În aceeași ordine de idei, se impune cu evidență, nu ca un simplu act de prezență, ci ca o participare semnificativă la implicațiile mai adînci și mai complexe ale festivalului, faptul că teatrul american se prezintă cu *Jurnalul Annei Frank*, lucrare evocatoare a unor tragedii trăite pe pămîntul Europei de milioane de ființe omenești, din pricina atrocităților săvîrșite de regimul nazist și peste care unii ar voi să aștearnă astăzi vălul tăcerii.

Binevenită, în anul sărbătoririi unui secol de la nașterea lui G. B. Shaw, este prezența repetată a operei causticului irlandez în programul festivalului cu *Cezar și Cleopatra* (Teatrul de Repertoriu de la Birmingham) și *Candida* (Dublin Players și ansamblul islandez).

Teatrul Național din Praga a venit cu două piese ale dramaturgiei cehe: *Brigandul* de Karel Capek și *Soarele apune deasupra Atlantidei* de V. Nezval.

În ce ne privește, actorii colectivului Teatrului Național „I. L. Caragiale” s-au pregătit să prezinte spectatorilor parizieni cele mai valoroase spectacole ale repertoriului lor.

Anul acesta, muzica a adăugat magia sonorităților ei jocului de lumini și de umbre de pe scenă. Festivalul s-a deschis cu un program muzical de opere, concerte simfonice și coruri.

Un element deosebit de interesant îl constituie, fără îndoială, programul cinematografic al manifestărilor de la Paris, cuprinzînd opere inedite și clasice care ilustrează legăturile strînse dintre teatru și cinematograf și eficiența fiecăruia din cele două genuri.

Prilej de afirmare și de comunicare a celor mai semnificative realizări artistice ale fiecărei țări, Festivalul de la Paris stă sub semnul unor eforturi comune de a transforma arta într-o tribună a adevărului și a frumosului. Și acest lucru îi cheazăuște succesul.

Pe Broadway și în săli oropsite...

Centralizată la New York, în cele 33 de săli din districtul Times Square de pe Broadway, mișcarea teatrală americană este determinată de severele condiții economice sub semnul cărora se desfășoară. Cînd înscenarea unei piese cu un singur decor ne-